

[Mads Larsen.]

jo slet ikke Ministeren, der bestemmer det, det er Sogneraadene trindt omkring i Landet. Men „Venstremanden“ C. O. Pedersen staar op her og hævder, at Sogneraadene ikke skal have Lov til at eftergive en saadan Fattighjælp, naar de skønner, at en Alimentsant har stræbt saa meget, han har kunnet, efter at betale sine Underholdsbidrag, men dog ikke har været i Stand til det.

Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Ulrich som Repræsentant for det konservative Parti ikke var slet saa kras i sin Modstand overfor Lovforslaget, som Venstres Ordfører var. Det ærede Medlem mente dog, at der vilde komme et Run til Fattiggasserne, hvis Lovforslaget gennemførtes, og at Ministeren vilde eftergive al Fattighjælp, men det er jo slet ikke det, der er Tale om, men Spørgsmaalet er, om man har saa megen Tillid og Fortrøstning til de kommunale Raad i Byerne og paa Landet, at man tør betro dem den Opgave at skønne over, *hvilke* Personer af dem, der er under Fattigforsorg, der bør have Eftergivelse i Henhold til Loven. Men det glæder mig, at det ærede Medlem kom med en Slutningsbemærkning, der ligesom antydede en vis Forhandlingsvillighed, og det takker jeg ham for.

Endelig vil jeg gerne give de to ærede Herrer en Advarsel. De talte om, at det hele var vel tilrettelagt, at Lovforslaget var fremsat, fordi vi skal have Kommunalvalg til Foraaret. Ja, de Herrer skal nok komme til at staa til Regnskab for deres Stilling til Lovforslaget overfor de danske Vælgere og ogsaa Kommunalbestyrelserne, fordi de nærer en saa ubegrænset Mistillid til Kommunalbestyrelserne og mener, at disse ikke forstaar at træffe de rette Afgørelser.

Geert-Jørgensen: Jeg skal straks sige, at det foreliggende Lovforslag vil Retsstatspartiet stemme for og vil ogsaa anbefale andre at stemme for det. Jeg understreger, at det er et Regeringsforslag, Retsstatspartiet stemmer for, og det gør jeg af Hensyn til den Usandhed, som af og til bliver sagt om os Retsstatsfolk, sidst saa vidt jeg ved af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at vi altid stemmer med Oppositio-

nen i dette Ting. Jeg griber denne Usandhed i Flugten, for at den ikke skal faa blot 24 Timers Forspring — det er jo en gammel Sandhed, at en Løgn, der har 24 Timers Forspring, ikke kan standses. Jeg kommer til at tænke paa en anden Usandhed — jeg skal ikke bruge det grimme Ord —, der ogsaa af og til siges om os Retsstatsfolk, nemlig at vi aldrig er enige i vore Afstemninger, men at den ene stemmer for, den anden imod, og den tredje stemmer ikke. Maa jeg sige til Beskæmmelse af alle dem, der bruger denne Usandhed, at vi alle 3 er enige om at stemme for det foreliggende Lovforslag. Det er maaske dog muligt ogsaa at standse denne Løgn, der ganske vist har gaaet nu i en 3—4 Aar, og som jeg mødte sidst for 14 Dage eller 3 Uger siden. Sandheden er den, at vi altid er enige.

Vi stemmer altsaa for Lovforslaget, der ikke blot gælder Bortfald af Fattighjælps Virkninger for Fremtiden, men ogsaa Bortfald af disse Virkninger for dem, der har modtaget Fattighjælp paa Grund af Arbejdsløshed eller andre Forhold, som skyldes den Erhvervskrise, vi nu en Gang er inde i. Lovforslaget omfatter altsaa ikke de arbejdsvillige. Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen syntes at mene, at den højtærede Socialminister vil fritage alle dem, der har modtaget Fattighjælp, for Fattighjælps Virkninger, men dette er jo slet ikke Tilfældet. For det første omfatter Lovforslaget altsaa ikke de arbejdsvillige — jeg tror nu for Resten ikke, at der gives saa mange arbejdsvillige her i dette Land, som man ofte har villet paastaa. Der er naturligvis en vis Uvillie imod at arbejde under tarifmæssig Betaling, men dertil er Arbejderne jo nu opdraget gennem adskillige Slægtled; men det er min Erfaring, som jeg har indvundet blandt andet ved at leve i et Sogn, der til Dels er et Arbejdersogn, at Folk gerne vil arbejde, naar de blot *kan* faa Arbejde.

Jeg ved jo nok, at der er arbejdsvillige Mennesker, jeg kender saa godt som nogen Vagabonderne, der gaar paa Landevejene; men mange af disse Vagabonder er netop blevet Vagabonder i Kraft af det, at de som unge Mennesker er blevet kastet ud i Arbejdsløshed, og naar al Hjælp hørte op, gik de ud paa Landevejene, og saa